

În raționamentul său, Tribunalul interpretează articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul REACH într-un mod care depășește formularea clară și obiectivul acestei dispoziții, precum și modul în care trebuie interpretate Directiva 98/24 și Directiva 2004/37. Pe scurt, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept (i) referindu-se la excepția prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul REACH ca fiind una care se aplică „substanțelor” prin opoziție cu „utilizările”, (ii) separând triplul criteriu de la articolul 58 alineatul (2) și neexaminând pe fond cea de a treia parte a criteriului („control corespunzător al riscului”), și (iii) considerând că Directiva 98/24 și Directiva 2004/37 nu impun cerințe minime pentru controlul riscului legat de utilizarea trioxidului de crom pentru acoperirea de suprafețe și în industria galvanizării, cu alte cuvinte, în special referindu-se la lipsa unor valori limită admise pentru expunerea profesională.

Al doilea motiv de recurs – constatările cuprinse în hotărârea atacată privind marja de apreciere a Comisiei sunt eronate:

În cazul în care primul motiv de recurs este admis, constatarea Tribunalului potrivit căreia Comisia și-a exercitat în mod corespunzător puterea sa de apreciere atunci când a decis dacă să acorde sau să nu acorde exceptarea prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din Regulamentul REACH este eronată.

Al treilea motiv de recurs – neanalizarea în mod corespunzător a primului motiv și a celei de a doua părți a celui de al patrulea motiv:

În cazul în care primul motiv de recurs este admis, raționamentul de la punctele 68-69 și 84-85 din hotărârea atacată nu mai este valabil și trebuie examinate din nou atât primul motiv, cât și a doua parte a celui de al patrulea motiv invocat în fața Tribunalului.

⁽¹⁾ Directiva 98/24/CE a Consiliului din 7 aprilie 1998 privind protecția sănătății și securității lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici la locul de muncă [a paisprezecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 131, p. 11, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 47).

⁽²⁾ Directiva 2004/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă [a șasea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului] (JO L 158, p. 50, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 45).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Versailles (Franța) la 14 decembrie 2015 –
Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)/Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc
SAS**

(Cauza C-669/15)

(2016/C 078/06)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Versailles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)

Pârâte: Axa Corporate Solutions SA și Ombrière Le Bosc SAS

Întrebarea preliminară

Decretele din 10 iulie 2006 și din 12 ianuarie 2010, adoptate în temeiul Decretului 2000-1196 din 6 decembrie 2000 și al Decretului 2001-410 din 10 mai 2001, adoptate la rândul lor în temeiul Legii 2000-108 din 10 februarie 2000, sunt contrare articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (fostele articole 87 și 88 din Tratatul privind Comunitatea Europeană), în sensul că acestea constituie un ajutor de stat, care, dacă este cazul, întrucât nu a fost notificat în prealabil Comisiei în temeiul articolului 108 alineatul (3) din tratatul menționat, le-ar afecta legalitatea?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour administrative (Luxemburg) la 18 decembrie 2015 – Berlioz Investment Fund S.A./Directeur de l'administration des Contributions directes

(Cauza C-682/15)

(2016/C 078/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Berlioz Investment Fund S.A.

Pârât: Directeur de l'administration des Contributions directes

Întrebările preliminare

- 1) Un stat membru pune în aplicare dreptul Uniunii și, prin urmare, pune în aplicare Carta, în conformitate cu articolul 51 primul paragraf din aceasta, într-o situație precum cea din speță, în cazul în care acesta stabilește, în privința unui subiect de drept administrativ, o sancțiune administrativă pecuniară din cauza neîndeplinirii, care i se impută acestuia din urmă, a obligațiilor sale de cooperare, care decurg dintr-o decizie privind un ordin de furnizare de informații, adoptată de autoritatea sa națională competentă în temeiul normelor de procedură din dreptul intern, instituite în acest scop în cadrul executării, de către acest stat membru, în calitatea sa de stat solicitat, a unei cereri de schimb de informații formulată de un alt stat membru și care este întemeiată de acesta din urmă în special pe dispozițiile Directivei 2011/16 referitoare la schimbul de informații la cerere?
- 2) În cazul în care se confirmă aplicarea Cartei în speță, un subiect de drept administrativ poate să invoce articolul 47 din Cartă, în cazul în care acesta apreciază că sancțiunea administrativă pecuniară menționată anterior, care i-a fost aplicată, ar avea ca scop obligarea sa la furnizarea unor informații, în cadrul executării de către autoritatea competentă a statului membru solicitat, al cărui rezident este, a unei cereri de informații formulate de un alt stat membru, care nu ar avea nicio justificare în ceea ce privește scopul fiscal real, astfel încât în prezenta cauză nu ar exista un scop legitim, și care ar viza obținerea de informații care nu ar fi în mod previzibil relevante pentru cazul de impozitare respectiv?
- 3) În cazul în care se confirmă aplicarea Cartei în speță, dreptul la o cale de atac eficientă și de acces la o instanță imparțială, astfel cum este consacrat la articolul 47 din Cartă, impune, fără ca articolul 52 primul paragraf din Cartă să permită prevederea unor restricții, ca instanța națională competentă să dispună de o competență de fond și, astfel, de competența de a controla, cel puțin pe cale de excepție, validitatea unei decizii privind un ordin de furnizare de informații, adoptată de autoritatea competentă a unui stat membru în cadrul executării unei cereri de schimb de informații, înaintată de autoritatea competentă a altui stat membru, în special în temeiul Directivei 2011/16, în cadrul acțiunii introduse de terțul deținător de informații, destinat al acestei decizii privind un ordin de furnizare de informații, și îndreptată împotriva unei decizii de stabilire a unei sancțiuni administrative pecuniare, din cauza neîndeplinirii, imputate acestui justițiabil, a obligației de colaborare pe care acesta o are în cadrul executării cererii în cauză?